

Shrimathi Devkunvar Nanalal Bhatt Vaishnav College For Women (Autonomous) Chromepet, Chennai 600 044

Affiliated to University of Madras, Re-Accredited with "A+" Grade by NAAC

*****

WORLD NATURE CONSERVATION DAY

The Greenery Team of our NSS Units of S.D.N.B.Vaishnav College for Women has organized a greenery drive in commemoration with World Nature Conservation Day on 28th July 2020. The students undertook forest conservation by planting saplings and spoke about the benefits of tree plantation.

Following are the list of activities undertaken :

1. Tree plantation:

Tree plantation is very essential in order to restore the environmental balance. In order to create awareness and grow trees, our volunteers planted saplings in their home and nearby areas. They also explained to other members near their houses on importance of growing trees and how to protect them. Also the volunteers explained about the ill effects of cutting trees and explained the environmental damage they cause due to it in the form of video.

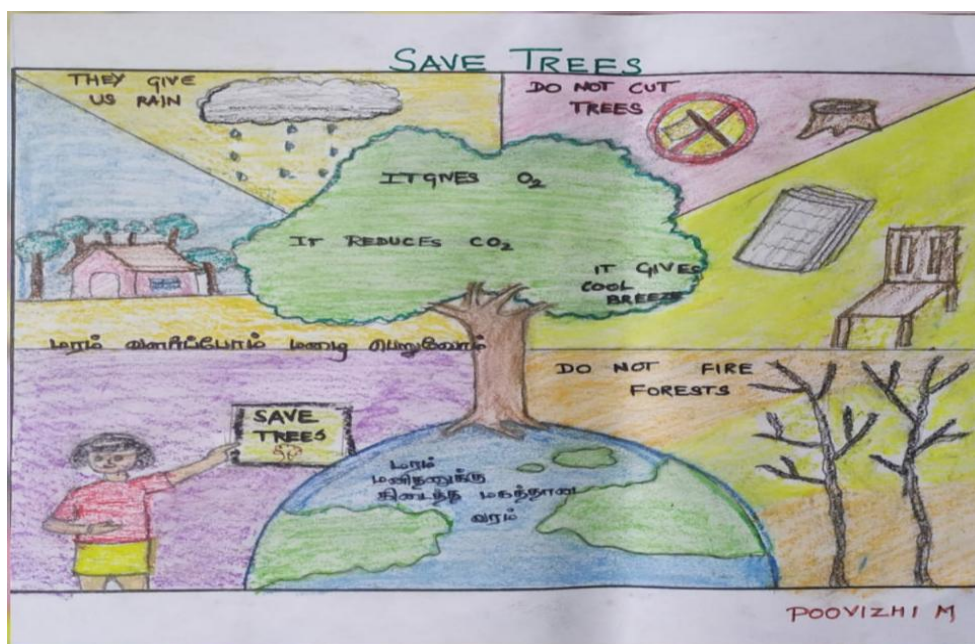
The following is the link of the video:

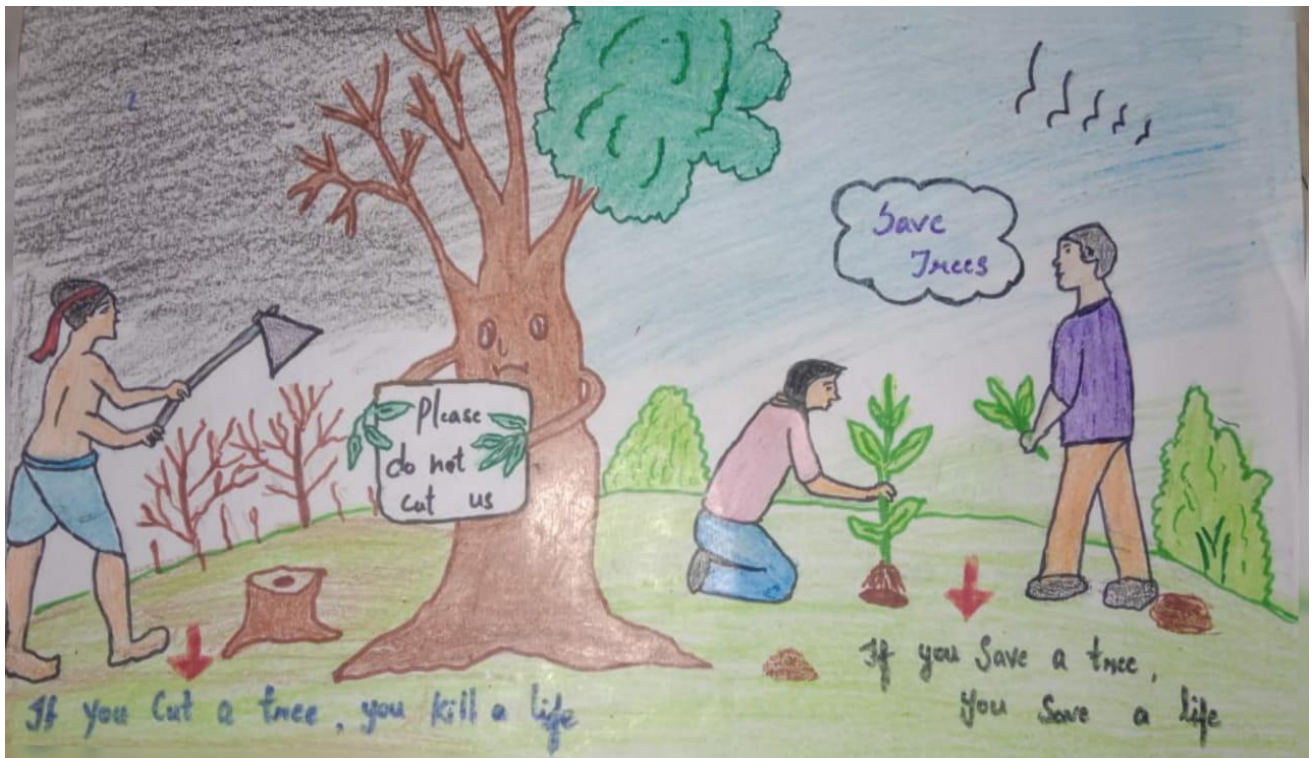
<https://drive.google.com/file/d/1eWimxbyBynHFdBAfiZwS7VYqbrlpaY8v/view?usp=sharing>

2.Posters:

In order to create awareness of the importance of saving trees , our volunteers drew posters and the posters were circulated with college internal groups. Other students acknowledged the effort and thanked volunteers for sharing valuable information.

TEACHING
REFORESTATION
ENVIRONMENTAL
ENGAGEMENT &
SUSTAINABILITY

WE ARE ONE TEAM AND WE CAN WALK THROUGH THE SAME DOOR TOGETHER.

It's not yours, not mine, It's Ours. So, Protect your mother who, nourish you.

GREEN TEAM

3.Poem:

In order to create awareness on importance of trees, volunteers wrote poem and posted the same in internal whatsapp group. Other students were deeply impressed after reading poems on trees in their mother tongue.

சிறு பிள்ளையாய் சுற்றி திரிந்த காலமதில் சில் என்ற காற்று உன்னிலிருந்து
வந்ததிலிருந்தே சிந்தை அதனில் கலந்தாய்...

சீராய் உன் விழுதுகள் என் உயரம் எட்ட சிகையின் பின்னல் என சிரித்து
விளையாடி வியந்ததுண்டு...

பள்ளி செல்லுகையிலே பாதத்தின் சூட்டை தணிக்க நிழலுக்காய்
ஓதுங்கியதுண்டு...

பருவம் எய்துகையில் உன்னை சுற்றி பாடி திரிந்த நாட்கள் உண்டு....

புகுந்த வீடு செல்லுகையில் பாலிய சிநேகிதி உன்னை பிரிந்ததற்காக
அழுததுண்டு...

பல ஆண்டுகள் கடந்து வந்து உன்னை தேடுகையில் தோழி நீ தோள் கொடுக்க
இல்லை என்றும் தோய்ந்ததுண்டு...

நீ இருந்தும் இளைப்பாறுதல் தந்தாய் இறந்தும் பல பொருட்களை பலனென
தந்தாய்...

மனிதர்களை மரம் என வசைபாடுவர் பலர்...

அவர்களுக்கு என்ன தெரியும் மனிதர்களிலும் மேல் நீ என்று... வசைபாட அல்ல
வாழ்த்தி புழகவே உன்னை ஈடாய் கூறவேண்டும் என்று...

மனிதனுக்கே கிடைத்த மாணிக்கம் அல்லவா நீ...

பவித்ரா ராகவன்